

Legea din 9 iunie 2022 de modificare a Legii din 21 martie 2017 privind ambalajele și deșeurile de ambalaje.

Noi, Henri, Mare Duce de Luxemburg, Duce de Nassau,
în urma consultării Consiliului de Stat,
după obținerea avizului conform al Camerei Reprezentanților,
având în vedere decizia Camerei Reprezentanților din 27 aprilie 2022 și decizia Consiliului de Stat din 10 mai 2022 de a nu avea loc un al doilea vot,

Au dispus și dispun prin prezenta:

Articolul 1.

Articolul 1 din Legea din 21 martie 2017 privind ambalajele și deșeurile de ambalaje se înlocuiește cu următorul text:

„ Articolul 1. Obiective

Prezenta lege stabilește măsurile destinate, ca prioritate, prevenirii producerii de deșeuri de ambalaje și, ca principii fundamentale suplimentare, reutilizării și pregătirii pentru utilizare a ambalajelor, reciclării și altor forme de valorificare a deșeurilor de ambalaje și, în consecință, reducerii eliminării finale a unor astfel de deșeuri, pentru a contribui la tranziția către o economie circulară.

Articolul 2.

Articolul 3 din aceeași lege se înlocuiește cu următorul text:

„ Articolul 3 Definiții

În sensul prezentei legi, se aplică următoarele definiții:

1. „agenți economici”, în ceea ce privește ambalajele, înseamnă furnizorii de materiale de ambalaj, producătorii și transformatorii de ambalaje, manipulatorii și utilizatorii, importatorii, comercianții și distribuitorii, autoritățile și organizațiile publice;
2. „acord de mediu” înseamnă orice acord oficial încheiat între ministrul mediului (denumit în continuare „ministrul”) și responsabilii pentru ambalaje sau organisme autorizate, care trebuie să fie deschis tuturor agenților economici care doresc să întrunească condițiile prevăzute în acord pentru a contribui la realizarea obiectivelor specificate la articolul 1;
3. „ambalare” înseamnă actul de a plasa un produs alimentar într-un ambalaj sau într-un recipient care intră în contact direct cu respectivul produs;
4. „deșeuri de ambalaje” înseamnă orice ambalaj sau material de ambalaj care se încadrează în definiția deșeurilor stabilită la articolul 4 din Legea din 21 martie 2012 privind deșeurile, denumită în continuare „Legea din 21 martie 2012”, astfel cum a fost modificată, cu excepția reziduurilor din producție;
5. „deșeuri de ambalaje menajere” înseamnă deșeuri de ambalaje care includ deșeuri urbane menajere în sensul Legii din 21 martie 2012”;
6. „deșeuri de ambalaje nemenajere” înseamnă deșeuri de ambalaje care includ deșeuri urbane nemenajere în sensul Legii din 21 martie 2012”;

7. „ambalaj” înseamnă orice produs realizat din materiale de orice natură, destinat să conțină și să protejeze anumite mărfuri, de la materii prime la produse finite, să permită manevrarea și transportul acestora de la producător la consumator sau utilizator și să asigure prezentare acestora.

Toate articolele de unică folosință, utilizate în aceleași scopuri, trebuie considerate ambalaje.

Ambalajul constă numai într-un:

- a) ambalaj de vânzare sau un ambalaj primar, și anume ambalajul conceput pentru a constitui o unitate de vânzare pentru utilizatorul final sau pentru consumator la punctul de vânzare;
- b) ambalaj grupat sau un ambalaj secundar, și anume ambalajul conceput pentru a constitui la punctul de vânzare o grupare a unui anumit număr de unități de vânzare, indiferent dacă acestea sunt vândute ca atare utilizatorului final sau consumatorului sau dacă servesc numai ca mijloc de umplere a rafturilor la punctul de vânzare; acesta poate fi înlăturat din produs fără a-i afecta caracteristicile;
- c) ambalaj pentru transport sau un ambalaj terțiar, și anume ambalajul conceput pentru a facilita manevrarea și transportul unui număr de unități de vânzare sau ambalaje grupate pentru a evita manevrarea lor fizică și deteriorarea lor în timpul transportului. Ambalajul pentru transport nu include containerele pentru transport rutier, feroviar, naval și aerian.

Definiția conceptului de „ambalaj” trebuie să se bazeze, de asemenea, pe următoarele criterii:

- i. un articol este considerat ambalaj în cazul în care corespunde definiției de mai sus, fără a aduce atingere altor funcții pe care ambalajul le-ar putea avea și, cu excepția cazului în care articolul este parte integrantă a unui produs și trebuie să conțină, să susțină sau să mențină acest produs pe tot parcursul ciclului său de viață și ca toate elementele să fie destinate a fi utilizate, consumate sau eliminate împreună;
- ii. articolele concepute pentru a fi umplute la punctul de vânzare și articolele de unică folosință vândute, umplute sau concepute pentru a fi umplute la punctul de vânzare sunt considerate ambalaje în măsura în care joacă un rol în ambalare și constituie ambalaje pentru servit;
- iii. componentele de ambalaj și elementele auxiliare integrate în ambalaj sunt considerate părți ale ambalajului în care sunt integrate. Elementele auxiliare atașate direct sau fixate pe un produs și care joacă un rol în ambalare sunt considerate ambalaje, cu excepția cazului în care fac parte integrantă dintr-un produs și toate elementele sunt destinate a fi consumate sau eliminate împreună.

Articolele enumerate în anexa I la Directiva 94/62/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 decembrie 1994 privind ambalajele și deșeurile de ambalaje, astfel cum a fost modificată prin actele delegate ale Comisiei Europene adoptate în conformitate cu articolul 19 alineatul (2) și cu articolul 21a din directiva menționată anterior, sunt exemple care ilustrează aplicarea acestor criterii;

- 8. „ambalaj reutilizabil” înseamnă un ambalaj care a fost conceput, proiectat și introdus pe piață pentru a realiza, în cadrul ciclului său de viață, mai multe cicluri sau rotații, fiind reumplut sau reutilizat în același scop pentru care a fost conceput;
- 9. „ambalaj compozit” înseamnă un ambalaj realizat din două sau mai multe straturi de materiale diferite care nu pot fi separate manual, formând o singură unitate integrală, constituită dintr-un recipient interior și un înveliș exterior, care este umplută, depozitată, transportată și golită ca atare;
- 9a. „ambalaj de servicii” înseamnă orice ambalaj primar sau secundar, utilizat în punctul în care bunurile sau serviciile sunt puse la dispoziția consumatorilor;
- 10. „gestionare centralizată” înseamnă sistemul prin care un organism autorizat își asumă responsabilitatea deșeurilor de ambalaje de la un punct de colectare, prin contribuție voluntară, în vederea reciclării;
- 11. „gestionarea deșeurilor de ambalaje” înseamnă gestionarea deșeurilor, astfel cum este definită la articolul 4 din Legea din 21 martie 2012;
- 12. „material de ambalaj” înseamnă orice material simplu sau compus de origine naturală sau artificială care constituie un ambalaj;
- 13. „organism autorizat” înseamnă persoana juridică autorizată în conformitate cu Legea din 21 martie 2012, care preia obligațiile privind răspunderea extinsă a producătorilor;

14. „plastic” înseamnă un material constând într-un polimer astfel cum este definit la articolul 3 punctul 5 din Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2006 privind înregistrarea, evaluarea, autorizarea și restricționarea substanțelor chimice (REACH), de înființare a Agenției Europene pentru Produse Chimice, de modificare a Directivei 1999/45/CE și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 793/93 al Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 1488/94 al Comisiei, precum și a Directivei 76/769/CEE a Consiliului și a Directivelor 91/155/CEE, 93/67/CEE, 93/105/CE și 2000/21/CE ale Comisiei, la care se pot adăuga aditivi sau alte substanțe și care este capabil să funcționeze ca principală componentă structurală a pungilor de transport;
 15. „reciclare organică” înseamnă tratarea aerobă (compostare) sau anaerobă (biometanizare), în condiții controlate și utilizând microorganisme, a părților biodegradabile ale deșeurilor de ambalaje, care produce reziduuri organice stabilizate sau metan. Rampa de gunoi nu este considerată o formă de reciclare organică;
 16. „administrator de ambalaje” înseamnă orice persoană fizică sau juridică
 - a) stabilită în Marele Ducat al Luxemburgului care, cu titlu profesional, efectuează sau vinde direct în Marele Ducat al Luxemburgului, indiferent de tehnica de vânzare utilizată, inclusiv prin contracte la distanță, astfel cum sunt definite la articolul L.222-1 din Codul consumatorului, și care introduce produse ambalate pe piața luxemburgheză; sau
 - b) este primul jucător care primește, în calitate profesională, produse ambalate importate în Marele Ducat al Luxemburgului de către orice entitate fizică sau juridică stabilită sau nu în Marele Ducat al Luxemburgului, indiferent de tehnica de vânzare utilizată, inclusiv prin contracte la distanță, astfel cum sunt definite la articolul L.222-1 din Codul consumatorilor, și introduce produse ambalate pe piața luxemburgheză; sau
 - c) este stabilită în afara Marelui Ducat al Luxemburgului care, cu titlu profesional, vinde produse ambalate în Marele Ducat al Luxemburgului direct gospodăriilor sau altor utilizatori decât gospodăriile, indiferent de tehnica de vânzare utilizată, inclusiv prin contracte la distanță, astfel cum sunt definite la articolul L.222-1 din Codul consumului;
- În ceea ce privește ambalajele pentru servit, responsabil pentru ambalaje este considerată o persoană care, în calitate profesională și în scopul introducerii pe piața din Luxemburg, produce sau importă ambalaje pentru servit;
17. „pungi de transport din plastic” înseamnă pungi de transport din plastic, cu sau fără mâner, care sunt furnizate consumatorilor la punctele de vânzare de bunuri sau de produse;
 18. „pungi de transport din plastic subțire” înseamnă pungi de transport din plastic cu grosimea peretelui mai mică de 50 de microni;
 19. „pungi de transport din plastic foarte subțire” înseamnă pungi de transport din plastic cu grosimea peretelui mai mică de 15 microni, care sunt necesare din motive de igienă sau care sunt utilizate ca ambalaje primare pentru produsele alimentare în vrac, atunci când acest lucru contribuie la prevenirea risipei de alimente;
 20. „pungi de transport din plastic oxodegradabile” înseamnă pungi de transport fabricate din materiale plastice care includ aditivi care catalizează fragmentarea materialelor plastice în microfragmente;
 21. „sistem de returnare a garanției” înseamnă sistemul de returnare prin care cumpărătorul plătește o sumă de bani care îi este returnată atunci când ambalajul utilizat este returnat;
 22. „cota de piață” înseamnă procentajul, pentru o anumită perioadă, de ambalaje pentru produse alimentare lichide, care conțin în numărător volumul de lichide alimentare introduse pe piață, ambalate în ambalaje reutilizabile și consumate pe teritoriul național, iar în numitor, volumul total de lichide alimentare introduse pe piață și consumate pe teritoriul național;
 23. „taxă de reciclare” înseamnă procentajul, pentru o anumită perioadă, de deșeuri de ambalaje, care includ în numărător masa deșeurilor de ambalaje efectiv reciclate, iar în numitor, masa totală a ambalajelor valorificabile introduse pe piața din Luxemburg de către un responsabil pentru ambalaje și consumate pe teritoriul național.

Această definiție nu include ambalajele care fac obiectul reutilizării în sensul prezentei legi;

24. „taxă de valorificare” înseamnă procentajul, pentru o anumită perioadă, de deșeuri de ambalaje, care includ în numărător masa deșeurilor de ambalaje efectiv valorificate, iar în numitor, masa totală a ambalajelor valorificabile introduse pe piața din Luxemburg de către un responsabil pentru ambalaje și consumate pe teritoriul național.

Această definiție nu include ambalajele care fac obiectul reutilizării în sensul prezentei legi;

25. „recuperarea energiei” înseamnă utilizarea deșeurilor de ambalaje combustibile ca mijloc de generare a energiei prin incinerare directă, cu sau fără alte deșeuri, însă cu recuperare de căldură;

Se aplică definițiile termenilor „deșeuri”, „deșeuri urbane”, „deșeuri urbane menajere”, „deșeuri urbane nemenajere”, „gestionarea deșeurilor”, „colectare”, „colectare separată”, „punere la dispoziție pe piață”, „introducere pe piață”, „prevenire”, „reutilizare”, „pregătire pentru reutilizare”, „prelucrare”, „valorificare”, „reciclare”, „reciclare de înaltă calitate”, „eliminare”, „centru de resurse” și „schemă de răspundere extinsă a producătorilor” prevăzute la articolul 4 din Legea din 21 martie 2012.

Articolul 3.

Articolul 4 alineatul (1) primul paragraf din aceeași lege se înlocuiește cu următorul text:

„ În plus față de măsurile destinate prevenirii producerii de deșeuri de ambalaje, adoptate în conformitate cu articolul 9, și fără a aduce atingere dispozițiilor de la alineatul (2), ministrul poate încheia acorduri de mediu în conformitate cu obiectivele prevăzute la articolul 1 și care vizează, în principal, reducerea impactului ambalajelor asupra mediului și prevenirea producerii de deșeuri de ambalaje. Aceste acorduri pot prevedea campanii de informare și de sensibilizare a publicului.

Articolul 4.

Articolul 5 din aceeași lege se înlocuiește cu următorul text:

„ Articolul 5 Reducerea de ambalaje

(1) Pentru a obține o reducere susținută a consumului de ambalaje pe teritoriul Luxemburgului:

1. nivelul consumului anual de pungi de transport din plastic subțire nu trebuie să depășească 90 de bucăți de pungi de transport pe persoană la 31 decembrie 2019 și 40 de bucăți de persoană la 31 decembrie 2025. Această obligație nu include pungile de transport din plastic foarte subțire în sensul articolului 3 punctul 5;
2. nicio pungă de transport din plastic nu este furnizată gratuit la punctele de vânzare pentru bunuri sau produse.
Această obligație nu include pungile de transport din plastic foarte subțire în sensul articolului 3 punctul 5;
3. de la 1 ianuarie 2025, produsele de unică folosință enumerate în anexa I, partea A din Legea din 9 iunie 2022 privind evaluarea efectelor anumitor produse din plastic asupra mediului și pungile, indiferent de mărimea, de modul de consum sau de materialul din care sunt fabricate, nu pot fi furnizate gratuit în punctele de vânzare a mărfurilor sau a produselor.

(2) Prețul ambalajelor menționate la alineatul (1) punctele 2 și 3 trebuie să fie afișat separat la punctul de vânzare.

În cazul în care prețul de vânzare afișat pentru un anumit bun sau produs include prețul ambalajului menționat la alineatul (1) punctul 3, se acordă o reducere a sumei corespunzătoare prețului acestui ambalaj celor care nu acceptă ambalajul.

Articolul 5.

După articolul 5 din aceeași lege se introduce un articol 5a, care are următoarea formulare:

„ Articolul 5a Reutilizare

În conformitate cu ierarhia deșeurilor stabilită la articolul 9 din Legea din 21 martie 2012, ministrul poate încheia acorduri de mediu pentru a încuraja creșterea cantității de ambalaje reutilizabile introduse pe piață și a sistemelor ecologice de reutilizare a ambalajelor.

Aceste acorduri includ, printre altele:

1. recurgerea la sisteme de returnare a garanției;
2. definirea obiectivelor calitative sau cantitative;
3. recurgerea la stimulente economice;
4. Definirea unui procentaj minim de ambalaje reutilizabile introduse pe piață în fiecare an pentru fiecare flux de ambalaje.

Articolul 6.

Articolul 6 din aceeași lege se înlocuiește cu următorul text:

” **Articolul 6 Valorificare și reciclare**

- (1) Responsabilii pentru ambalaje trebuie să îndeplinească următoarele obiective minime:
1. 65 % din greutatea deșeurilor de ambalaje trebuie valorificate sau incinerate în instalații de incinerare a deșeurilor cu recuperare de energie;
 2. 60 % din greutatea deșeurilor de ambalaje trebuie reciclate conform următoarelor obiective minime de reciclare, în funcție de materialele incluse în deșeurile de ambalaje: 60 % din greutate în cazul sticlei, 60 % din greutate în cazul hârtiei și al cartonului, 50 % din greutate în cazul metalelor, 22,5 % din greutate în cazul materialelor din plastic, luând în considerare exclusiv materialele care sunt reciclate sub formă de materiale plastice, și 15 % din greutate în cazul lemnului.
 3. cel târziu până la 31 decembrie 2025, minimum 65 % din greutatea tuturor deșeurilor de ambalaje va fi reciclată;
 4. cel târziu până la 31 decembrie 2025, trebuie îndeplinite următoarele obiective minime de reciclare în ceea ce privește următoarele materiale specifice conținute în deșeurile de ambalaje:
 - a) 50 % din greutate pentru plastic;
 - b) 25 % din greutate pentru lemn;
 - c) 70 % din greutate pentru metale feroase;
 - d) 50 % din greutate pentru aluminiu;
 - e) 70 % din greutate pentru sticlă;
 - f) 75 % din greutate pentru hârtie și carton.
 5. cel târziu până la 31 decembrie 2030, minimum 70 % din greutatea tuturor deșeurilor de ambalaje va fi reciclată;
 6. cel târziu până la 31 decembrie 2030, trebuie îndeplinite următoarele obiective minime de reciclare în ceea ce privește materialele specifice conținute în deșeurile de ambalaje:
 - a) 55 % din greutate pentru plastic;
 - b) 30 % din greutate pentru lemn;
 - c) 80 % din greutate pentru metale feroase;
 - d) 60 % din greutate pentru aluminiu;
 - e) 75 % din greutate pentru sticlă;
 - f) 85 % din greutate pentru hârtie și carton.
- (2) Fără a aduce atingere dispozițiilor de la articolul 14, Administrația de Mediu trebuie să se asigure că aceste obligații și obiective fac obiectul unei campanii de informare destinate publicului larg și agenților economici.

Articolul 7.

După articolul 6 din aceeași lege se introduce un articol 6a, care are următoarea formulare:

” **Articolul 6a. Reguli aplicabile la calculul pentru evaluarea realizării obiectivelor**

- (1) Pentru a calcula dacă au fost atinse obiectivele prevăzute la articolul 6 alineatul (1) 6, punctele 3-6:
1. greutatea deșeurilor de ambalaje generate și reciclate se calculează în cursul unui an calendaristic dat. Cantitatea de deșeuri de ambalaje generate poate fi considerată egală cu cantitatea de ambalaje introdusă pe piață în același an;
 2. greutatea deșeurilor de ambalaje reciclate se calculează ca fiind greutatea ambalajelor devenite deșeuri care, după ce au fost supuse tuturor operațiunilor necesare de control, de sortare și altor operațiuni preliminare necesare pentru eliminarea deșeurilor, care nu sunt incluse în procedeele de prelucrare ulterioare, și pentru asigurarea unei reciclări de înaltă calitate, sunt incluse în operațiunea de reciclare în care deșeurile sunt efectiv prelucrate în produse, materiale sau substanțe.

(2) În sensul alineatului (1) punctul 1, greutatea deșeurilor de ambalaje reciclate se măsoară în momentul în care deșeurile sunt incluse în operațiunea de reciclare.

Prin derogare de la alineatul (1), greutatea deșeurilor de ambalaje reciclate poate fi măsurată la încheierea oricărei operațiuni de sortare, cu condiția ca:

1. deșeurile respective rezultate în urma operațiunii de sortare să fie reciclate ulterior;
2. greutatea materialelor sau a substanțelor, care sunt eliminate prin alte operațiuni înainte de operațiunea de reciclare și care nu sunt reciclate ulterior, să nu fie inclusă în greutatea deșeurilor raportate ca fiind reciclate.

(3) Pentru a asigura respectarea regulilor de calculare și transmiterea corespunzătoare a informațiilor către administrația competentă, trebuie instituit un registru electronic conform articolului 34 din Legea din 21 martie 2012.

(4) Cantitatea de deșeuri de ambalaje care încetează să mai fie deșeuri în urma unei operațiuni de pregătire înainte de reprelucrare poate fi considerată reciclată cu condiția ca deșeurile în cauză să fie destinate reprelucrării ulterioare în produse, materiale sau substanțe ce vor fi utilizate în scopul inițial sau în alte scopuri. Cu toate acestea, deșeurile care au încetat să fie deșeuri și care urmează să fie utilizate drept combustibil sau pentru un alt mod de generare a energiei sau care urmează să fie incinerate, utilizate pentru rambleiere sau eliminate în depozitele de deșeuri nu pot fi luate în considerare în ceea ce privește îndeplinirea obiectivelor de reciclare.

(5) Pentru a calcula dacă au fost atinse obiectivele prevăzute la articolul 6 alineatul (1) punctele 3-6, Administrația de Mediu poate lua în considerare reciclarea metalelor realizată separat după incinerarea deșeurilor, proporțional cu cantitatea de deșeuri de ambalaje incinerate și cu condiția ca metalele reciclate să îndeplinească anumite criterii de calitate stabilite prin actul de punere în aplicare adoptat în temeiul articolului 11a alineatul (9) din Directiva 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 privind deșeurile și de abrogare a anumitor directive.

(6) Deșeurile de ambalaje trimise către alt stat membru al Uniunii Europene în scopul reciclării în acel alt stat membru nu pot fi luate în considerare în ceea ce privește îndeplinirea obiectivelor prevăzute la articolul 6 alineatul (1) punctele 3-6 decât în Luxemburg.

(7) Deșeurile de ambalaje exportate din Uniunea Europeană sunt luate în considerare în ceea ce privește calcularea îndeplinirii obiectivelor prevăzute la articolul 6 alineatul (1), numai dacă sunt îndeplinite cerințele de la alineatul (3) și dacă, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1013/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 iunie 2006 privind transferurile de deșeuri, exportatorul poate demonstra că transferurile de deșeuri respectă cerințele prevăzute în regulamentul menționat anterior și că tratarea deșeurilor de ambalaje în afara Uniunii Europene a avut loc în condiții care sunt în general echivalente cu cerințele aplicabile în temeiul legislației privind protecția mediului.”

Articolul 8.

Articolul 7 din aceeași lege se înlocuiește cu următorul text:

” Articolul 7. Sistemele de returnare, colectare și valorificare

(1) În vederea îndeplinirii obiectivelor prevăzute la articolul 1 și în conformitate cu alineatul (2), responsabilii pentru ambalaje trebuie să ia măsurile necesare pentru a garanta respectarea dispozițiilor în materie de igienă:

1. returnarea sau colectarea ambalajelor utilizate și a deșeurilor de ambalaje provenite de la un consumator, un alt utilizator final sau din fluxul de deșeuri, pentru a le îndrepta spre cele mai bune soluții de gestionare a deșeurilor;
2. reutilizarea, pregătirea pentru reutilizare sau valorificarea, inclusiv reciclarea ambalajelor sau a deșeurilor de ambalaje colectate.

Aceste sisteme sunt deschise participării agenților economici din sectoarele vizate și participării autorităților publice competente. Acestea se aplică, de asemenea, produselor importate, în condiții nediscriminatorii, inclusiv în ceea ce privește modalitățile prevăzute și eventualele tarife impuse accesului la sisteme, și sunt proiectate astfel încât să evite barierele în calea comerțului sau denaturarea concurenței.

(2) În vederea reducerii la minimum a eliminării deșeurilor de ambalaje sub formă de deșeuri urbane și a atingerii unui nivel ridicat de colectare separată a deșeurilor de ambalaje, se aplică următoarele dispoziții:

1. În cazul deșeurilor de ambalaje menajere:

fără a aduce atingere obligațiilor municipalităților sau ale asociațiilor de autorități locale responsabile cu gestionarea deșeurilor urbane menajere în conformitate cu Legea din 21 martie 2012, municipalitățile sau asociațiile de autorități locale trebuie să asigure disponibilitatea sistemelor de colectare separată. Municipalitățile sau asociațiile de autorități locale trebuie să asigure, după caz, în colaborare cu organismele autorizate, disponibilitatea și accesibilitatea infrastructurii publice pentru colectarea separată a deșeurilor de ambalaje menajere, care să permită cel puțin deținătorilor finali să returneze gratuit respectivele deșeuri de ambalaje.

Organismele autorizate sunt autorizate să organizeze și să opereze sisteme de returnare a deșeurilor de ambalaje menajere, alternative sau complementare, cu condiția ca respectivele sisteme să respecte obiectivele prezentei legi, să garanteze aceeași acoperire teritorială ca și sistemele instituite de municipalități sau de asociațiile de autorități locale și să asigure cel puțin returnarea gratuită a deșeurilor de ambalaje menajere.

Utilizatorii de ambalaje menajere trebuie să utilizeze sistemele de returnare pentru colectarea separată a deșeurilor de ambalaje menajere puse la dispoziția lor de către municipalități sau asociații de autorități locale sau de către organismele autorizate.

2. În cazul deșeurilor de ambalaje nemenajere:

responsabilii pentru ambalaje nemenajere trebuie să asigure colectarea și valorificarea respectivelor deșeuri în cadrul unei scheme de răspundere extinsă a producătorilor, astfel cum se menționează la articolul 8 din prezenta lege.

(3) Unitățile și întreprinderile specificate la articolul 30 alineatul (1) din Legea din 21 martie 2012 pot colecta sau transporta deșeurile de ambalaje care constituie deșeuri menajere numai în măsura în care acestea sunt mandatate în acest scop de către organismele autorizate.

(4) Ambalajele pentru băuturi utilizate pentru consumul uman și care sunt introduse pe piața din Luxemburg fac obiectul unui sistem național unic de returnare a garanției. Suma garanției variază în funcție de tipul ambalajului între 10 cenți și 1 EUR. Data și modalitățile de punere în aplicare a sistemului de returnare a garanției sunt definite prin regulament al Marelui Ducat.

"

Articolul 9.

Articolul 8 din aceeași lege se înlocuiește cu următorul text:

" Articolul 8 Responsabilii pentru ambalaje și organismele autorizate

(1) Pentru a-și îndeplini obligațiile care îi revin în temeiul prezentei legi, precum și a celor prevăzute în legislația privind reducerea efectelor anumitor produse din plastic asupra mediului, responsabilul pentru ambalaje intră sub incidența schemei de răspundere extinsă a producătorilor prevăzută la articolul 19 din Legea din 21 martie 2012.

În cazul ambalajelor menajere reutilizabile pentru care există un sistem de returnare, responsabilul pentru ambalaje poate încredința, prin contract, unui organism autorizat îndeplinirea integrală sau parțială a acestei obligații. În cazul altor ambalaje menajere, responsabilul pentru ambalaje trebuie să încredințeze, prin contract, unui organism autorizat îndeplinirea acestei obligații. În cazul ambalajelor nemenajere, responsabilul pentru ambalaje poate încredința, prin contract, unui organism autorizat îndeplinirea integrală sau parțială a acestor obligații.

(2) În cazul deșeurilor de ambalaje care nu sunt incluse în sistemul de gestionare centralizată, organismele autorizate trebuie să asigure, fiecare în sfera sa competență și prin contribuție voluntară, finanțarea gestionării deșeurilor, inclusiv operațiunile de pregătire pentru reutilizare, de la punctul de colectare.

În cazul deșeurilor de ambalaje care nu sunt incluse în sistemul de gestionare centralizată, modalitățile de intervenție financiară a organismelor autorizate în cadrul colectării separate a respectivelor deșeuri sunt stabilite de comun acord între aceste organisme și municipalitățile în cauză.

Costurile aferente gestionării deșeurilor, inclusiv cele aferente operațiunilor de pregătire pentru reutilizare, trebuie acoperite în totalitate din contribuțiile responsabililor pentru ambalaje.

(3) În plus, organismul autorizat trebuie:

1. să calculeze contribuțiile contractanților săi pentru finanțarea costurilor aferente operațiunilor de colectare existente și a celor rezultate din operațiunile de sortare a deșeurilor de ambalaje colectate, de pregătire pentru reutilizare, de tratare a deșeurilor de ambalaje, precum și a costurilor aferente activităților de informare a deținătorilor de deșeuri și de transmitere și colectare a informațiilor. Costurile luate în considerare nu pot depăși costurile necesare pentru un serviciu eficient din punct de vedere economic.
2. să încheie un contract cu municipalitățile sau asociațiile de autorități locale responsabile cu gestionarea deșeurilor urbane menajere, în care să se specifice condițiile și modalitățile tehnice pentru colectarea deșeurilor de ambalaje în cauză și pentru manipularea deșeurilor de ambalaje.
În orice caz, contractul nu poate aduce atingere competențelor municipalităților sau asociațiilor de autorități locale responsabile cu gestionarea deșeurilor urbane menajere în cauză.
3. să comunice ministrului, anual și ca parte a raportului prevăzut la articolul 35 alineatul (2) din Legea din 21 martie 2012, contractele încheiate cu municipalitățile sau asociațiile de autorități locale responsabile cu gestionarea deșeurilor urbane menajere.

(4) Gestionarea deșeurilor de ambalaje trebuie efectuată în conformitate cu ierarhia deșeurilor prevăzută la articolul 9 din Legea din 21 martie 2012. "

Articolul 10.

Articolul 10 din aceeași lege se înlocuiește cu următorul text:

" Articolul 10. Sistemul de identificare

(1) În scopul facilitării colectării, reutilizării, pregătirii pentru reutilizare și valorificării, inclusiv a reciclării, pe ambalaje trebuie indicat tipul materialelor de ambalare utilizate pentru a permite identificarea și clasificarea de către sectorul în cauză în temeiul Deciziei Comisiei 97/129/CE din 28 ianuarie 1997 de stabilire a sistemului de identificare a materialelor folosite pentru ambalaje, în conformitate cu Directiva 94/62/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind ambalajele și deșeurile provenite din ambalaje.

(2) Marcajul corespunzător trebuie aplicat fie pe ambalaj, fie pe etichetă. Acesta trebuie să fie vizibil și ușor de citit. Marcajul trebuie să fie durabil în timp, chiar și după deschiderea ambalajului. "

Articolul 11.

Articolul 12 alineatul (1) din aceeași lege se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Băncile de date specificate în anexa III la Directiva 94/62/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 decembrie 1994 privind ambalajele și deșeurile de ambalaje, astfel cum a fost modificată, sunt gestionate de către Administrația de Mediu. Bazele de date includ date bazate pe prezenta anexă și furnizează informații privind mărimea, caracteristicile și evoluția fluxurilor de ambalaje și de deșeuri de ambalaje, inclusiv informații privind caracterul toxic sau periculos al materialelor de ambalaje și al componentelor utilizate pentru fabricarea lor. "

Articolul 12.

Articolul 13 din aceeași lege se abrogă.

Articolul 13.

Articolul 15 din aceeași lege se înlocuiește cu următorul text:

” **Articolul 15.** Rapoarte

Fiecare responsabil pentru ambalaje care a introdus pe piață pungi de transport din plastic subțire trebuie să declare la organismul autorizat de care aparține cantitatea anuală a respectivelor pungi.

Organismul autorizat trebuie să raporteze aceste cantități Administrației de Mediu în cadrul raportului prevăzut la articolul 35 alineatul (2) din Legea din 21 martie 2012. Această obligație nu include pungile de transport din plastic foarte subțire în sensul articolului 3 punctul 17.

Articolul 14.

Articolul 17 din aceeași lege se înlocuiește cu următorul text:

” **Articolul 17** Investigarea și constatarea infracțiunilor

(1) Agenții Administrației Vămirilor și Accizelor, cu grad de brigadier superior, precum și funcționarii și angajații din grupele de tratament A1, A2 și B1 ale Administrației de Mediu pot fi însărcinați cu depistarea încălcărilor prezentei legi și ale normelor de aplicare a acesteia.

În scopul îndeplinirii atribuțiilor care le revin, agenții din cadrul Administrației Vamale și a Accizelor și agenții din cadrul Administrației de Mediu au statutul de ofițeri de poliție judiciară. Aceștia consemnează infracțiunile în procese-verbale până la proba contrarie.

(2) Agenții menționați la alineatul (1) trebuie să fi urmat cursuri de formare profesională specială privind investigarea și constatarea infracțiunilor. Programul și durata cursurilor de formare profesională, precum și metodele de verificare a cunoștințelor sunt stabilite prin regulament al Marelui Ducat.

Înainte de a-și prelua atribuțiile, agenții trebuie să depună în fața tribunalului districtual din Luxemburg cu competență în materie civilă, următorul jurământ:

„Jur să-mi îndeplinesc sarcinile cu integritate, corectitudine și imparțialitate.”

Se aplică articolul 458 din Codul penal.”

Articolul 15.

Articolul 18 din lege se înlocuiește cu următorul text:

” **Articolul 18.** Competențe și prerogative de control

(1) Persoanele menționate la articolul 17 au acces, zi și noapte și fără notificare prealabilă, la instalațiile, spațiile, terenurile, facilitățile și mijloacele de transport care fac obiectul prezentei legi și la reglementările adoptate pentru punerea în aplicare a acesteia.

(2) Dispozițiile de la alineatul (1) nu se aplică spațiilor de locuit. Cu toate acestea, și fără a aduce atingere articolului 33 alineatul (1) din Codul penal, în cazul în care există indicii serioase că originea infracțiunii se află în spațiile destinate locuirii, o vizită la domiciliu poate fi efectuată între orele șase și jumătate seara și miezul nopții de către un ofițer de poliție judiciară, un membru al Poliției Marelui Ducat sau un agent, astfel cum este definit la articolul 45, care acționează în baza unui mandat din partea judecătorului de instrucție.

(3) Pentru exercitarea atribuțiilor prevăzute la alineatele (1) și (2), agenții în cauză sunt autorizați:

1. să primească toate comunicările privind registrele și documentele referitoare la ambalajele și deșeurile de ambalaje reglementate de prezenta lege;

2 ° să preleve sau să asigure prelevarea, în scopul examinării sau analizei, de eșantioane de ambalaje și de deșeuri de ambalaje prevăzute în prezenta lege. O parte a eșantionului, ștampilată sau sigilată, este returnată operatorului instalației, amplasamentului sau mijlocului de transport sau deținătorului ambalajelor și deșeurilor de ambalaje, cu excepția cazului în care acesta din urmă renunță în mod expres la dreptul de a-i fi returnată partea de eșantion sau în cazul în care returnarea nu este posibilă din motive tehnice;

3. să pună sechestru și, dacă este necesar, să sigileze ambalajele și deșeurile de ambalaje reglementate de prezenta lege, precum și registrele și documentele aferente.

(4) Toate persoanele care fac obiectul măsurilor prevăzute la alineatul (3), precum și persoanele care le înlocuiesc sunt obligate, la cererea funcționarilor însărcinați cu aceste măsuri, să faciliteze operațiunile pe care le desfășoară funcționarii respectivi.

Persoanele menționate la alineatul (1) pot fi prezente la aceste operațiuni.

(5) Se întocmește un raport al constatărilor și operațiunilor.

(6) Cheltuielile aferente măsurilor luate în temeiul prezentului articol sunt incluse în cheltuielile de judecată în cauza respectivă.

Articolul 16.

Articolul 19 din aceeași lege se înlocuiește cu următorul text:

„ Articolul 19 Sancțiuni penale

Încălcarea articolului 6 alineatul (1), a articolului 7 alineatul (1) punctele 1 și 3, a articolului 9 și a articolului 11 alineatul (1) se pedepsește cu o pedeapsă cu închisoarea de la opt zile la trei ani și cu o amendă de la 251 EUR la 750 000 EUR sau doar cu una dintre aceste sancțiuni.

Aceleași sancțiuni se aplică în caz de obstrucționare a măsurilor sau de nerespectare a măsurilor administrative impuse în temeiul articolului 21.

Încălcarea articolului 8 alineatul (1), a articolului 8 alineatul (2), a articolului 8 alineatul (2) și a articolului 8 alineatul (4) se pedepsește cu o pedeapsă cu închisoarea de la opt zile la șase luni și cu o amendă de la 251 EUR la 150 000 EUR sau numai cu una dintre aceste pedepse.

Articolul 17.

Articolul 20 din aceeași lege se înlocuiește cu următorul text:

„ Articolul 20 Amenzi administrative

Ministrul poate impune o amendă administrativă de la 250 EUR la 10 000 EUR în caz de încălcare a articolului 5 alineatele (1) și (2), a articolului 7 alineatul (2) punctul 1 alineatul (3), a articolului 8 alineatul (3) punctul 3, a articolului 10 alineatul (2), a articolului 12 alineatul (2), a articolului 14 alineatul (1), a articolului 15 sau a articolului 16 alineatul (2).

Amenzile se plătesc în termen de două luni de la notificarea deciziei scrise.

Amenzile administrative sunt colectate de către Administrația pentru Înregistrare, Domenii și TVA. Încasarea se face ca în cazul taxelor de înregistrare.

Articolul 18.

Articolul 21 alineatul (1) din aceeași lege se modifică după cum urmează:

1. Trimiterea la articolul 19 alineatul (1) se înlocuiește cu o trimitere la articolul 19.

2. Punctul 2 se înlocuiește cu următorul text:

„2. să suspende, în totalitate sau parțial, activitatea responsabilului cu ambalaje sau a organismului autorizat, să suspende funcționarea instalației sau să ordone închiderea integrală sau parțială a instalației și să aplice sechestru sau să interzică punerea la dispoziție pe piață sau să impună retragerea de pe piață a ambalajelor și a deșeurilor de ambalaje prevăzute în prezenta lege.

Articolul 19.

Articolul 24 se înlocuiește cu următorul text:

„ Articolul 24.

Modificările aduse anexei I la Directiva 94/62/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 decembrie 1994 privind ambalajele și deșeurile de ambalaje, astfel cum a fost modificată prin actele delegate ale Comisiei Europene adoptate în conformitate cu articolul 19 alineatul (2) și cu articolul 21a din aceeași directivă.

Modificările aduse anexei I la Directiva 94/62/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 decembrie 1994 privind ambalajele și deșeurile de ambalaje, astfel cum a fost modificată prin actele delegate ale Comisiei Europene adoptate în conformitate cu articolul 19 alineatul (2) și cu articolul 21a din aceeași directivă, se aplică de la data intrării în vigoare a actelor relevante ale Comisiei Europene.

Ministrul va publica un aviz în Jurnalul Oficial al Marelui Ducat al Luxemburgului în care va furniza informații cu privire la modificările efectuate, inclusiv o trimitere la actul publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.

Articolul 20.

Anexa I la aceeași lege se modifică după cum urmează:

3. La punctul 1, litera (b) se înlocuiește cu următorul text:

(b) Ambalajul trebuie proiectat, produs și comercializat astfel încât să permită reutilizarea și valorificarea sa, inclusiv reciclarea, în conformitate cu ierarhia deșeurilor, și să reducă la minimum impactul său asupra mediului în timpul eliminării deșeurilor de ambalaje sau a reziduurilor rezultate din operațiunile de gestionare a deșeurilor de ambalaje.”

4. La punctul 3, litera (d) se înlocuiește cu următorul text:

(d) Ambalaje biodegradabile

Deșeurile de ambalaje biodegradabile trebuie să fie de o asemenea natură încât să poată suporta descompunerea fizică, chimică, termică sau biologică, astfel încât cea mai mare parte a compostului obținut să se descompună, în cele din urmă, în dioxid de carbon, biomasă și apă.

Ambalajele din plastic oxodegradabil nu sunt considerate biodegradabile.

Mandatăm și dispunem ca această lege să fie introdusă în Monitorul Oficial al Marelui Ducat al Luxemburgului pentru a fi executată și respectată de toți cei vizați de această chestiune.

*Ministrul Mediului, Climei
și Dezvoltării Durabile,*
Joëlle Welfring

Ministrul de Interne,
Taina Bofferding

Ministrul Economiei,
Franz Fayot

*Ministerul Agriculturii, Viticulturii
și Dezvoltării Rurale,*
Claude Haagen

Geneva, 9 iunie 2022.

Henri

Doc. parl. 7654; Ses. ord. 2019-2020, 2020-2021 și 2021-2022. Directiva 2018/852/UE.

